

KICKIN' IT IN CODY!

Het Irma hotel in Cody bestaat al 102 jaar, maar in plaats van cowboys in de saloon en paarden voor de deur, zitten er nu bikers aan de bar. En voor de deur staan glimmende Harleys te wachten op de jaarlijkse Harley Owners Group Rally, die dit jaar wordt gehouden in de Amerikaanse cowboy-staat Wyoming. | Tekst en foto's: Edwin van Delden/Travel2America |

De stad Cody dankt inderdaad zijn naam aan de beroemdste Amerikaan van zijn tijd, William F. Cody, beter bekend onder zijn bijnaam Buffalo Bill. Als één van de grondleggers van de stad, die in 1895 werd gesticht, bouwde hij er niet veel later het Irma hotel, vernoemd naar zijn jongste dochter. Toen Buffalo Bill met zijn Wild West Show in Engeland optrad, was koningin Victoria zo onder de indruk van het spektakel dat ze hem een kersenhouten bar schonk, welke nu nog in het hotel staat en waaraan ik een drankje nuttig met Deanne, de coördinator van de HOG rally. "Elk jaar wordt deze driedaagse

rally op een andere plek in Amerika gehouden. Afgelopen jaar was dat Durango, Colorado, en dit jaar hebben we gekozen voor de staat Wyoming, omdat het samenvalt met het 150-jarig bestaan van het Yellowstone Nationale Park." Gedurende de dag rijden er meer en meer motoren door de hoofdstraat Sheridan Avenue. Harley's in alle soorten, kleuren en maten, van custom made motoren tot net nieuw uit de fabriek. En uiteraard horen bij deze bizarre variëteit aan motoren ook rijders van al even divers pluimage. Ik kijk dan ook mijn ogen uit. Eric en Allison komen uit Denver, vrijwel de gehele

chapter uit Colorado is hiernaar toegekomen, en bezoeken de HOG Rally's al jaren. "We hebben een non-profitorganisatie opgericht, de Memorial Day Ride, met als motto 'supporting our troops 100% past and present'", verteld Eric. "Wanneer we rijden zamelen we geld in voor onze veteranen. We hebben inmiddels al zo'n zeventigduizend dollar opgehaald." Klinkt de gemiddelde Nederlander misschien wat vreemd in de oren, maar hier in de VS genieten veteranen een heel andere status dan bij ons. Zo krijgen ze altijd voorrang op vliegvelden en ik heb al een keer meegemaakt dat een militair in

uniform in een restaurant zat te eten en hij om de haverklap bedankt werd 'voor zijn service'. Amerikanen eren hun helden zoals geen enkel ander land.

Terug naar Cody, waar om 18.00 uur de hoofdstraat aan twee zijden wordt afgesloten en volgepakt staat met glimmende motoren, waarvan er veel mee doen aan de wedstrijd 'Ride in Bike Show'. Oftewel wie heeft de mooiste HD in welke categorie. Sportsters, Trikes, Road Kings, Electra Glides, noem maar op. In de categorie Trikes wint Christy Dout uit Utah. Ze rijdt haar hele leven al Harley, en dat deed ze altijd op twee wielen. Maar sinds ze kanker in haar heup en benen heeft mag ze daar van haar dokter niet meer op rijden. Niet getreurd, dan kopen we er gewoon een knalrode Harley Trike bij, want dat mag nog wel. En aangezien paardrijden ook niet meer kan, heeft ze er een prachtige paint-brush kunstwerk van haar paard op laten maken. Ze wint uiteindelijk ook nog eens de publieksprijs. Ik gun het haar! Na de wedstrijd zijn er drunk tricycle races, light up bike shows en gaat het feest tot in de vroege uurtjes door.

De staat Wyoming is een droom voor elke motorrijder. Op veel plekken vind je nog de sfeer uit het oude Wilde Westen en de natuur is overwelldig, zoals in het oudste nationale park ter wereld: Yellowstone.

De hoofdstraat stroomt gedurende het evenement vol met honderden Harley's, zo ook die van Christy Dout uit de staat Utah. Ze wint met haar knalrode trike de publieksprijs.

Voor de volgende dag heeft de organisatie twee tourritten uitgezet rond Cody. Ik heb me ingeschreven voor de lange tour en niets is zo lekker als wakker worden met een frisse wind onder de pothelm, zittend op een Street Glide. Die is uiteraard niet van mezelf, maar ik heb 'm voor deze gelegenheid gehuurd bij Beartooth Harley van Eaglerider. Je wilt zo'n evenement immers wel een beetje in stijl bezoeken niet-waar?

Vele bochten draaiend over de Chief Joseph Highway in het Abrasoka berggebied ten westen van Cody, genieten we van prachtige uitzichten, om vervolgens rechtsaf te slaan de Beartooth Highway op. Een bijzonder beroemd stuk asfalt dat op het verlanglijstje van elke

(Amerikaanse) motorrijder staat, al zullen we hem vandaag niet helemaal kunnen rijden. Door de ergste regenval en aardverschuivingen in jaren is het gedeelte na de pas compleet verdwenen. Vlak onder de top zijn er dan ook drukke wegwerkzaamheden gaande om de route weer te repareren. We wachten achter een groep motorrijders voor het pas geïnstalleerde stoplicht tot we het sein krijgen dat we achter de service auto aan mogen rijden. Dit gedeelte van de route is nog maar net twee dagen geleden weer heropend (we hebben geluk!) en het duurt nog zes weken voor alles weer gerepareerd is. We slalommen rond de kuilen en grote keien, laveren door losliggend zand tot we weer op het asfalt komen en alleen verder mogen rij-

den. Wanneer we op 2.865 meter hoogte bij de Top of the World Store aankomen, raken we aan de praat met de vijf motorrijders. Pete, die een Road King rijdt, komt uit Billings Montana. Vroeger reed hij twee keer per dag vrachtwagens met grint tussen Billings en hier (320 kilometer retour). "Ik kreeg 29 dollar per uur betaald en het dubbele voor overuren. Nou, reken erop dat ik veel overuren draaide!" Ook vertelt hij dat hij in die tijd al drie keer een grizzly beer heeft gezien op deze pas. Informatie die ik eigenlijk had kunnen missen als kiespijn!

Het Amerikaanse Harley-gilde heeft een overduidelijke voorkeur voor de grote Touring-modellen uit Milwaukee. Al zijn er natuur-

Vanuit Cody kun je prachtige ritten maken, bijvoorbeeld over de Beartooth Highway naar de Top of the World Store, op bijna 3.000 meter hoogte.

lijk altijd uitzonderingen op de regel. Zoals Jake, die een Pan America rijdt. Hij is absoluut een vreemde eend in de bijt, ik heb op het treffen namelijk nog niemand op de afgelopen jaar gelanceerde allroad. Achteraf blijkt hij ook echt de enige bezoeker van de HOG Rally met een Pan America. Toch een beetje benieuwd naar hoe de hoogpoter hem bevalt, spreek ik 'm aan. "De motor bevalt echt uitstekend. Ik kom nu op de mooiste plekken, die alleen offroad bereikbaar zijn. Ik moest er natuurlijk wel even aan wennen, wat overigens niet helemaal vanzelf ging. De eerste keer alleen, helemaal in the

middle of nowhere, kwam ik vast te zitten in de modder, viel en brak daarbij mijn enkel. But, I blame the driver and not the motorcycle!" Oorspronkelijk komt hij uit de staat Tennessee, totdat een 'red headed woman' zijn hart stal en hij mee moest naar het noorden. Zijn thuisstaat zit echter nog altijd diep in z'n hart en we praatte nog lang na over de vele gezellige muziekcafés in Nashville. Omdat we niet door kunnen rijden over de pas naar Red Lodge in Montana, gaat het via dezelfde weg terug, wat allesbehalve een straf is. Vanonder de helmen houden we de omge-

ving net even wat beter in de gaten dan op de heenweg. Niet zozeer vanwege het verkeer, maar dat verhaal over de grizzly beren ben ik nog niet helemaal vergeten. Terug in Cody rijden we linea recta naar de Silver Spoon Saloon, waar een zwaar getatoeëerde serveerster ons een Bronco Saddle biertje serveert. Lokale mannen met cowboy hoeden zitten gebroederlijk naast Harley-rijders aan de bar. De muziek schalt keihard uit de speakers en ik kan me werkelijk geen betere manier bedenken om deze rally treffend af te sluiten. En wat betreft volgend jaar? "We'll be back!" ■

